

اسلام و سیاست

(بیان شیخ حسن البناه مؤسس و رهبر جماعت اخوان المسلمين) خواستگان کم دیش بخاطر دارند که چند سال قبل از این توده خاکستر دره نیل آتشی نهفتند و شعله ای برآف و خست که فضای اجتباخ کشود مصر را دوشن ساخت. باین بیان که مردمی بنام اخوان باقلی مملو از ایمان و روحی لبریز از عشق و هلاقه باصلاح جامعه مسلمین قیام کرد و برازی نجات مردم استدیده و رنج کشیده مصر در برایر پیروری اهربینی استعمال و در مقابل مظالم اشرافی دربار فاسد و مفسد خاروق، جمعیتی را بر اساس برنامه ای روشن بنام «اخوان المسلمين» بوجود آورد. همه این جمیعت در طرف سه سال بیک میلیون رسید و در جنک فلسطین جوانان خیور این جمیعت هنرنمایی ها کردند و دوران صیغه و خیرت و قد اکاری مردان صدر اسلام را بجهانیان نشان دادند و ثابت کردند مسلمین میتوانند از منبع نیروی لاپزال تعلیمات اسلامی در هر عصر و زمانی بهره مند گردند ولی سازمان فاسد ملتی که منشاء فساد آن همانا مفاسد و خیانت های دربار فاروق بود، با همکاری دستکار استعماله کوته کارهایی در داده پیشرفت مرام و متوبات مقدس این جمیعت نمودند، و چون کار شکنی ها مؤثر نشدند، با خرالدوا دست پرده وابن مرد پزركوار را روز روشن دریکی از خیابانهای قاهره ترور کردند و خون پاک اورا ریختند.

هر چند با وقوع این ضایعه بزرگ شکستی عظیم جمیعت وارد آمد و تا حدی سازمان اخوان المسلمين متزلزل شد مهدالله با اینکه تمام نیروی استعمال و قوای دربار فاسد فاروق برای نابود ساختن جمیعت مجهز شده بود، بمنظور شان کامیاب نشده و شرح این داستان فجیع مقاله جداگانه لازم دارد.

بهرحال در این مقاله نظر این مرد بزرگ یا آخرین شهید نامدار آزادی اسلام و مسلمین را که از مجله اسلامیک ری ویو تلخیص و ترجمه میشود بعرض

سنج شایران اسلام و سیاست

خواستگان محترم میرسه و از خدای تعالیٰ مستلت مینکنم ما و مخصوصاً چوانان
غیور اسلامی ایران آن حیثت و پرو را بدهد که در راه رسول بهدف مقدس
فقید سعید بکوشیم .

اینک مفاد و خلاصه اظر مرحوم هیجخ حسن البناء درباره اسلام و سیاست :-

فقید صدیقه میگوید :

دزاصلام برچهار پایه استوار است . باین بیان -

رسالت اسلام را بصورت دُ عظیم و وسیع درنظر نمان جسم سازید که بر
چهار پایه استوار گردیده است و محمود در دو دیوار یا دو حصار برداش است
و این دو دیوار یا دو حصار ، آنرا از دستبرد و تعریض حفاظت و حمایت میکند .

(۱) ایمان خالص و بی شایله ، بخدا

اولین پایه ای که این بنای عظیم بر آن استوار میشود ، ایمان خالص و
بی شایله بخدا و جهان آینده است و اعتقاد باینکه این جهان باهمه هجابت و هر اعیان
آن آفریده او است و جهانی است که هر کس با روح یاک و وجودان بی آلاپش
بدان بینگرد ، و هر کمن با نظری دقیق و چشمی کنجدتا و بزمین و آسمان نظر اندازه ،
میتواند از کشف و موزو اسرار و خصوصیات آن برخوردار شود .

(۲) فدائکاری در راه خدا .

دومین پایه این ساختگان برداش ، خدمت صادقانه و فدائکاری در راه خدا
است ولازمه آن صداقت ، خضوع و ترس از خدا است باین معنی که آنچه را خدا
امر کرده است انجام دهیم و از آنچه نهی کرده است احتراز کنیم و معتقد باشیم که
آنچه را اوبه بند کاشش امر کرده است بصره و صلاح خودشان است و آنچه را نهی
کرده است ، ارتکاب آن موجب ضرر و زیان خودشان است و این همان معنای
است که آنچه از سویه قرآن مجید ناظر و ناطق با آن است که میگوید :

وما امر و الا لیعبدوا اللہ مخلصین له الدین ، حنفاء و یقیموا

الصلوة و یوقنوا الزکوة و ذلك دین القيمہ

(یعنی و مأمور شده مکراینکه با کمال خلوص مفیدت و بدون شایله خدای
را عبادت کنند که دین از آن اوست و نماز بکلارند و زکوة بدهند و این است
دین صحیح)

(۳) اتحاد کامل واستقامت .

سومین پایه ای که دزاصلام روی آن فرار گرفته است هیارت است از اتحاد
و استقامت ، باین معنی که تمام مسلمین از نظر دینی ، یک ملت و یک امت هستند

شیخ شایگان — اسلام و سیاست

میشورند و بوسیله رابطه برادری دینی و اتحاد در مقصد و هدف و ایده‌آل (کمال مطلوب) بیکدیگر پیوسته شده‌اند. هنگام نماز همه بیک نقطه روی می‌آورند و آن کعبه است. همه دارای یک مقصود هستند و مجتمعاً می‌کوشند تا در الجام آن موفق شوند.

این اصل اختوت یا برادری ایمانی یکی از دکترین (قلسه) های اصلی اسلام است. قرآن مجید اغلب موضوع اتحاد و استقامت را مظہر دین و ایمان می‌شناسد و اختلاف و انشقاق را با ارتضاد یکسان میداند. ارتضاط بین دین و برادری در میان مسلمین ضمن یکی از آیات قرآن کریم (آیه ۱۰ از سوره ۴۹) باین شرح بیان شده است که :

انما المُؤْمِنُونَ أَخْوَهُ فَاصْلُحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتْقُوا اللَّهُ لِعْلَكُمْ

تُرْحَمُونَ .

(یعنی هر آینه مؤمنین برادران پس شما میان برادرانتان اصلاح کنید و از خدا پیرهیزه هاید مورد رحمت واقع کردید) و پیرضم آیه ۴۶ از سوره ۸ مؤمنین را در زمینه تابع حاصله از اختلاف و انشقاق بدینصورت برخدرمیدارد که :

و اطْبِعُوا إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولُهُ وَلَا تَنَازِعُوا فَتَفَشِّلُوا وَتَذَهَّبُ رِيحُكُمْ

و اصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

(یعنی خدا و رسول را اطاعت کنید و با یکدیگر منازعه کنید که ناتوانی شوید و نیروی شما از بین میرود، و پایداری نکنید، هر آینه خدا با صابرین است)

و پیر خدای متعال برای وادار کردن مؤمنین در حفظ و حراست رابطه برادری ایمانی و قدردانی از این نعمت در آیه ۱۰۲ از سوره ۳ قرآن مجید چنین توضیع میدهد که :

وَأَذْكُرُوا نَسْةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ، اذْكُرْتُمْ اهْدَاءَ فَالْفَ بَيْنَ قَلْوَبِكُمْ فَاصْبِرُوهُمْ
بِمَهْمَتِهِ أَخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حَفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَانْقَذْتُكُمْ مِنْهَا كَذَالِكَ
لَبِينَ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً لِعَلَكُمْ تَهْتَدُونَ

(یعنی اذمعت خدا برخودتان بادآورید، هنگامی که دشمن یکدیگر بودید و از آن پس خدا میان دلیای هم‌الفت داد و به نعمت او برادر خدید و بر کناره آتش بودید و خدا همارا از آن نعمات داد، بدینگونه خدا آپانش را برای شایان میکند هاید بآیات اورهیزی شوید .)

این نکته ناگفته نماند که دین اسلام در هین حالیکه مسلمین را بحفظ رابطه برادری و استقامت در ایمان و اتحاد دعوت میکند، معنی آن این بیست که از آزادی

حقیقت شایعهان — اسلام و سیاست

فکر چالو گیری کند و حق استقلال و آزادی مقیده را از بیرون خودش سلب نماید و بیز مرعنی این اقدام آن نیست که انکار از تجاھی بر بیرون از خودش تعییل کند و آنها را پایاً ماعت کو را کند و اداره کند و یا اینکه حق قضایت آزاد در مطالع را از آنها گرفته باشد بلکه بالمقاس میریعت اسلام اذهان و افکار مسلمین را از قید و بند اصول دو مکتب اسلام محترم شناخته شده است.

از این از اسلام قدر و مترلت هر فردی بسته بیرون عقل او است و هر فردی حق دارد حقیقه و فکرش را آزادانه در اجتماع اعلام کند و پس اصول صحیح و معقول فکری پای بند باشد.

هر ع اسلام، امر معروف ولی از منکر رایگان اذمیانی اصلی و مبدة این کوش قرارداده است و این امر را بحکم و جوب وظیله هر فرد مسلمانی دانسته است که بنام خدا و در راه خدا و بنام پیغمبر و اولیاء دین و بنام کشود و بهامه اسلامی بطور عموم به مکتبشان تصییحت کند و مشورت دهد. مشورت صحیح دادن و تصییحت که بن در جامعه اسلام بقدری اهمیت دارد و از داشت داده است می خواهیم که رسول اکرم فرمود: «الذین التصییحة» یعنی دین عبارتست از تصییحت دادن.

از این گذشته شرع اسلام قضایت مستقل و سعی در استنباط احکام دین را که اجتہاد نایمه میشود تشویق و ترویج میکند و در اینجه میگوید: اگر مجتبه‌ی در استنباط احکام اشتباه کرد و بعبارت دیگر مخطا شد باز هم از حصول پاداش اخروی معروف نیست ولی کسانیکه در استنباط احکام راه صحیح بروند و از مطالعه و بحث به نتیجه صحیح برستند و بعبارت دیگر بیخوب باشند و از هر خواهند داشت.

معنی این عمل این است که بیرون اسلام باید تقلیل و تکرر و تحقیق را تا آشوبین مرحله امکان مورد استفاده قرار دهند.

تا هر جا بخواهند میتوانند چلو بروند. هر فردی حق دارد هر نوع فکر و نظری را که می‌پسندد اعلام کند و فکر و نظر خودش را برگسانی که دارای مقاصد علمی هستند با مسئول امور اجتماع اند هر چه دارد. حاکم یامسئول امور اجتماع بر حسب حکم شرع باید موضوع را دقیقاً تحت مطالعه قرار دهد. و آنچه را بصرفه و صلاح مردم باشد اجراء کند. آنکه حاکم یا مسئول امور اجتماع در قبال تصمیمی که میگیرد مسئول نتایج عمل و اقدام خودش خواهد بود، یا بن ممنی که اگر اقدام درباره آن عمل به نتیجه صحیح رسید فهوا مطلوب والا خودش مسئول نتیجه نا مطلوب آن خواهد بود و باید در مقابل هیئتی که ذمامدار امورند و هیچین در مقابل جامعه و اجتماع محاکمه شود و جوابگویی کند.

سچنگ شایگان اسلام و سیاست

لکته دیگری که در جامعه اسلامی مورد عنایت است این است که وجود دستجات مخالف در زندگی سیاسی اسلام تاکید میشود باین بیان که هر چند در جامعه اسلامی از هر حیث وحدت و اتحاد کامل توصیه و تاکید شده است مدلک این توصیه و تاکید ها که جامعه اسلامی باید نمونه اصلی و حقیقی اتحاد کامل باشد مناسخ از آن است که که اشخاص بر اساس صفات و تقوی اگر در جریانی نظر مخالف داشته باشند آنرا آزادانه و با کمال صراحت اعلام کنند زیرا این عمل راه تحقیق را باز میکند و این خود خدمتی بحق و حقیقت است.

در شرطی که ملت بدو دسته متضاد یا بیشتر تقسیم شود، و هر دسته ای بکوهد تا زمام حکومت را بدست آورد و دسته دیگر یا دستجات دیگر را از هم کاری بازدارد و یکدسته معین سعی کند بهانه اینکه عهده داراختلافات است موجود است دیگران را نماید یعنی کارد یا اینکه اصولاً علتی نداشته باشد و آنرا وسیله پیشرفت مقاصد سیاسی خودش قرار دهد چنین عمل و اقدامی با غسله اتحادی که اسلام آورده است و برای مسلمانان آنرا مفید میداند از هر حیث مخالف و مغایر است (زیرا در این باره قرآن مجید صریحآ در آية ۵۲ آن سورة ۲۳ میگوید :

(پیش و هر آن این ملت هما یک ملت است و منهم خدای هما پس وظایف خود را در مقابل من انجام دهید)

(۴) هریعت اسلام نمونه ای است از طرز عبادت و آئین برادری چهارمین پایه ای که بنای اسلام روی آن استوار گردیده، هریعت است و شریعت یعنی مجموعه حقوق و نظامات و مقررات که از منبع تعطیمات اسلامی گرفته است، برای مزید توضیح میتوانیم.

اسلام علاوه بر اینکه دین است، یک نوع هبادتی است که خدای متمال بدان وسیله باید پرستش بشود، و نمونه است از آئین برادری، با اینحال دارای مجموعه از قوانین علی و نظمات زندگی است:

اسلام پژوهیت فرد از نظر عمل می نکرد و باین لکته توجه دارد که در هر جامعه و اجتماعی افرادی پیدا میشوند که صرفاً با تبلیغ و ارشاد و اصیحت و موهبت راهبری نمیشوند بلکه در مقابل تخلفاتی که میکنند باید مجازات شوند، با پنجت ه در شرع اسلام وسائل مخصوصی برای مبارزة با گناه و تخلف و برای جلوگیری از عملیات ذیان آور و حمایت از دارائی و حیات و شرف مردم در نظر گرفته شده است و مؤمنین جدا وظیفه دارند که بحقوق و شرف و حیثیت مردم تهدی و تسبیح از لکتهند.

گنج شایگان — اسلام و سیاست

رسول اکرم فرموده است « تعرض بخون و به شرف و آبروی مسلمان
بر مسلمان حرام است »

خدای تعالی که قانون گذار اصلی اسلام است با وسائل دینی و اجتماعی که احیا نمایند از بکار بردن قوانین شرعی است هنایت دارد و بهمین جهت مجازات مخصوصی را که برای نقض مقررات اسلامی تعیین فرموده است بداؤ و پیراهنی همیشه باین منظور تعیین نفرموده است که صرفاً تنبیهی عمل آید یا اتفاقی از مخالف یا متجادل گرفته شود بلکه مقصود از تنبیه تنبیه است و باین منظمه سور اعمال میشود که اثر اخلاقی بر آن مترب باشد و باعث هرگز دیگران گردد و بهارت دیگر حفظ مصالح فرد و اجتماع را درین سزا و جدا داشته است.

هریست اسلام بعثت مجازات مربوط بعاصی و سایر انحرافات و تخلفات اجتماعی را که در اشخاص متفاوت استعداد و اوضاع و احوال و امکنه و ازمنه صورت میگیرد سرسری نینکاشه است بلکه سرای هر تخلفی را با تطبیق بر اصول مقررات و نظامات و با توجه بامکنه و ازمنه مختلف و هر ایط خاصی مقرر داشته است.

عمر بن عبدالمطلب گفت : مصالح و ابتلاءات مادی مردم متناسب با ظلم و تعدی آنها است.

از بیان این نکته باید خودداری کرد که :
از محسنات و مزایای شرع اسلام بطوریکه شاید و بساید هنوز قدره ای شده است و از امتیازات شرع اسلام این است که حدالت را مقرن با رحم مقرر کرده است و هرگاه کسی را بخواهیم بر اثر ارتکاب بمحیطی سزا دهیم این عمل مستلزم ثبوت اعتراف و اثبات بمحیط او است مزوج با حق رأفت و تیحیم .

بهمین جهت رسول اکرم فرموده است :
« ادراز الحدود بالشبهات » یعنی اجرای حدود و انجام مجازات را با قید شبهه و هک تلقی کنید و همین شک و شبهه است که موجب تأخیر در اجرای حدود میشود .
در این زمینه برای روشن شدن مطلب باید گفت :

در موضوع اجرای حدود مجازات مختلف باید از عوامل شک و شبهه و تردید استفاده کرد و یا بدلارمه در باره اثبات تخلف دقت فوق العاده باید بکار برد و حتی اگر پس از ثبوت جرم از طرف متهم در محضر قاضی القاء شبهه شود ، قاضی باید پاس شبهه توجه کند ، و چه بسا که همان شبهه بدانظریق ملاحظه میشود که عنوان قضایا در اسلام بعد اعلای کمال رسیده و جامع محسنات است لیکن در نتیجه تبلیفات سویی که درباره مجازاتهای اسلامی شده و بر اثر عدم دقت و مواطنی که در طریق اجرای آن بعمل آمده است مردم از تشخیص محسنات و کمال حدود اسلامی

گنج شایگان اسلام و سیاست

با زمانه و شوائسته الله خصوصیات و مزایای آنرا دریابند و معنای صحیح آنرا درکنند و بدینظر بق بدهست کسانی که از تعلیمات داق اسلامی بهره‌ای نداشته‌اند و مسائل و نکات دقیق آنرا نباید استهانه باشند بین دستگاه صدامه وارد آمده و مخالفین از این بنی توجیه مسلمین سوه استفاده کرده‌اند و ای روزی میرسد که این پرده ها و موافع برداشته می‌شود و مردم بخزان اتفاق که از نظرشان مستور بوده است باز آن غفلت داشته‌اند آگهی خواهند یافت.

تا اینجا در زمینه چهارستون بسا پایه‌ای که بشای دل اسلام بر آن استوار گردیده است با جمال سخن رالهیم اینک درباره دو حصار یکه درصد این مقاله آن اهاره هد صحبت میکنیم و میتوانیم دو حصار عبارتست از حکومت و ادتش.

دستگاه حکومت

حکومت یعنی سدی است که بر دور مجتمع اسلامی کشیده شده است و اداره امور حکومت چشمی از اسلام است. تعلیمات اسلامی هسته تأسیس حکومت نظر دارد و هیچ وقت اجازه هرج و مرج و بصران و تشنج را نمیدهد. از رسول اکرم در این موضوع حدیثی وارد هده است باین مضمون که فرموده.

اگر وارد شهری هدیده که در آن سلطانی (۱) باشد بهتر است از آن شهر مجرت کنید زیرا سلطان سایه خدا است بر زمین.

اسلام دستور مهدده که تعلیمات اسلامی و عمامه مسلمین به عنوان امامتی هستند که پاید در میانه قدرت کشوری محفوظ بمانند و مسئولین انتظام و اضباط امور، با انسان و پاسدارانی هستند که برای حفاظت و صیانت این وظیه دو مقابله خدا و مردم یعنی اتباع خودشان مستولیت دارند.

اسلام برای پاسداری و پاسبانی تعلیمات مقدسه و اجرای حدود و مقررات

(۱) مقصود از کلمه سلطان که لفظ معنودی است حکومت و دستگاه اداری

منظی است برای رسیدگی کارهای مردم و جلوگیری از هرج و مرج نه اینکه بر شخص معینی اطلاق شود و این کلمه بعدها به عنی مملکت یا شاه استهان شده است و برخلاف اصل پروفه معین و معلومی اطلاق کردیده است که روح اسلامی از آن بیزار است. و هرگاه پس از قرانی اطلاق این لفظ بر فرد معینی جایز باشد او کسی خواهد بود که حارس و پاسبان دستگاه تعلیمات اسلامی و خدمتگزار معین و نگهدار امامت خدا باشد ولا غیره این فضیلت را کسی احرار از خواهد کرد که در اجرای اوامر قرآن ها پستگی بیشتری از خود نشان رده والا قدرت و سلطنتی که در این زاده مصرف هود قدرت و سلطنه شبظانی است ^۱ است ^۱ سلطنت پر حیانی (متوجه)

گنچ شایخ

اسلام و سیاست
کسانی را از میان ملت بر گزیده است که مرائب جریانات و فعالیت های کشور اسلامی باشند و مستولین امور را هدایت کنند و مشورت دهند و امر بمعروف کنند و نهی از منکرها اسلام با کمال وضوح و صراحت حقوق و حدود و هرایط و تمهیمات و وظایفی را تبیین نموده است که دستگاه حکومت ناگزیر از امضاء و اجرای آن میباشد و لیز رابطه بین حاکم و دریافت را بطریق بسیار مطلعین دستور داده است . در این محيط جز دستگاه حکومت اسلامی هیچ نوع حکومت هرفی رسمیت ندارد .

در محيط اسلامی حکومت مسئول حفظ و حراست تعلیمات اسلامی و هدایت مسلمین با هرای تکالیف و وظایفی است که خیر و سعادت این جهان و آن جهان را دربر دارد . اسلام از آن نوع حکومت هایی که پس از مطلع مسیحیت درآرد یا بوجود آمده و موجب ناصدم و اصطکاک شدید نیروی دولت و دستگاه کلیسا گردیده بیزار است و چنان حکومتی را که حکومت هرفی است و در عین حال عهددار امور روحانی مردم لیز است بر سریت نمیشناسد .

(۲) ارتش

دومن حصاری که بر اطراف دل اسلام کشیده شده است ارتش است . ارتش برای حفاظات و حراست حکومت است و هکامی را که بین خارج و منطقه دفاعی کشود موجود است پر میکند و پیمان دیگر حافظ انتقال ملت و دامغ حملات بدشون احت .

در اسلام ارتش وسیله هجوم و تعریض بیست بلکه وظیفه عده ارتش هیارت است از دفاع از شرف و افتخارات قرآن کریم بد لیل ایشانه خدای کریم در آیه ۱۳۹ از سوره ۲۲ در قرآن مجید فرموده است .

اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا و ان الله على نصرهم لقدير
(یعنی بکسانی که ظلم واقع میشوند اجازه داده شد (که بپنگند) و خدا بر نصرت آنان توانست)

از ایشانه بگذریم چنانکه در راه خدا که آنرا جهاد مینامیم یکی از اركان مهم اسلام است ، اگر نکویم مهترین دکن هاست .

بنابراین بر هر مسلمانی واجب است از اولین روزی که حلاوت تعلیمات اسلامی در کام او مزه میکند برای جهاد در راه خدا مهیا باشد که خدای مقیال در آیه ۱۱۱ از سوره ۹ فرموده است .

ان الله ا ترى من المؤمنين افسهم و اموالهم بار لهم الجنة
يقاتلون في سبيل الله فيقتلون ويقتلون . الخ

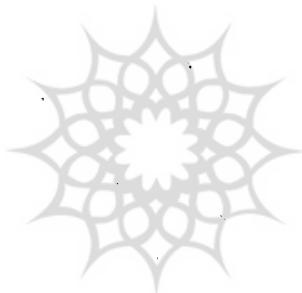
سچنگ شایگان اسلام و پیاست

(یعنی خدا جان و مال مسلمین را از آنها خریده است زیرا بهشت را (در هوش) با آنان داده است . کشتار میکنند در راه خسدا ، پس میکشند و گشته می شوند)

و لیز در این باره از رسول اکرم حدیثی روایت شده است که فرمود : هر کسی بدون چهاد در راه خدا با بادون آرزوی جهاد بمیرد مانند آنست که در دوران جاهمیت مرده است .

آری کساییکه علیه اسلام و مسلمین الله طرح میکنند همه این تعلیمات عالیه را شناخته و داشته اند و چه بسا که بر اثر مطالعه دقیق و بحث و تحقیق ، در حقیقت معنی و مفad آنرا واشنعت و بیش از خود مسلمین ، در طول ایام ناریبع تاریخ شان درک گرده باشند .

بهر حال دشمنان اسلام بطور استمرار و بدون انقطاع درجه به مادی به مسلمین حمله ور شده اند تا اینکه لیز وی نظامی اسلام را درهم شکستند و بدینظریق او لین حصار اسلام بدست آنان فرو ریخت . آنگاه بداخل دستگاه حکومت اسلامی رخنه گردید اند

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی